ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรให้มีระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๓) (ง) แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน) (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐ ข้อ ๕๒ และข้อ ๕๓ แห่งข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ในคราวประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๖๔ เมื่อวันพุธที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ จึงออกระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การอุทธรณ์และร้องทุกข์ และการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“สถาบัน”	หมายความว่า	สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
“คณะกรรมการ”	หมายความว่า	คณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“ประธานกรรมการ”	หมายความว่า	ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน
“คณะอนุกรรมการ”	หมายความว่า	คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์
“ผู้อำนวยการ”	หมายความว่า	ผู้อำนวยการสถาบัน
“ส่วนกฎหมาย”	หมายความว่า	ส่วนกฎหมายสถาบัน
“ผู้ปฏิบัติงาน”	หมายความว่า	ผู้ปฏิบัติงานของสถาบัน
“การอุทธรณ์”	หมายความว่า	การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง
“การร้องทุกข์”	หมายความว่า	การร้องทุกข์กรณีที่เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชา รวมถึงกรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม
“คู่กรณี”	หมายความว่า	ผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในการอุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในการร้องทุกข์แล้วแต่กรณี

สถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน (องค์การมหาชน)
อาคารสิรินธรวิชโชทัย ๑๑๑ หมู่ ๖ ถ.มหาวิทยาลัย ต.สุรนารี อ.เมือง จ.นครราชสีมา ๓๐๐๐๐
โทรศัพท์ ๐ ๔๔๒๑ ๗๐๔๐ โทรสาร ๐ ๔๔๒๑ ๗๐๔๗
ที่อยู่ไปรษณีย์ ตู้ ปณ.๙๓ ปณจ. นครราชสีมา ๓๐๐๐๐
สำนักงาน สซ. กรุงเทพมหานคร: ๗๕/๔๗ กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ถ.พระราม ๖ แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ๑๐๔๐๐
โทรศัพท์ +๖๖ ๒๓๕๔ ๓๙๔๕ โทรสาร +๖๖ ๒๓๕๔ ๓๙๕๕

THAI SYNCHROTRON NATIONAL LAB

ข้อ ๔ ให้ประธานกรรมการรักษาการตามระเบียบนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด และคำวินิจฉัยของประธานกรรมการให้ถือเป็นที่สุด

หมวด ๑
คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๕ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์" จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ คน โดยมีกรรมการในคณะกรรมการคนหนึ่งเป็นประธาน ให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์และเรื่องร้องทุกข์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้

(๒) รายงานผลการวินิจฉัยต่อคณะกรรมการเพื่อทราบในกรณีการคัดค้านประธานอนุกรรมการหรืออนุกรรมการ หรือกรณีไม่รับอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา หรือการถอนอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ และรายงานผลการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ รวมทั้งการดำเนินการใด ๆ ที่คณะอนุกรรมการเห็นว่าสมควรรายงานให้คณะกรรมการทราบ

(๓) แจ้งผลการวินิจฉัยชี้ขาด พร้อมทั้งสิทธิตามที่กฎหมายกำหนดให้ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ให้คณะอนุกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งตามวรรคหนึ่งมีวาระอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระของประธานอนุกรรมการ แต่อาจได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งใหม่ได้

ข้อ ๖ การประชุมคณะอนุกรรมการต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะเป็นองค์ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๗ ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ มีสิทธิคัดค้านผู้เป็นประธานอนุกรรมการ และอนุกรรมการ ถ้าผู้นั้นมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ถูกร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็น หรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ออกคำสั่งผู้ถูกอุทธรณ์ หรือผู้ถูกร้องทุกข์

(๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติ หรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)

(๖) เหตุอื่นใดอันมีสภาพร้ายแรงที่อาจทำให้การพิจารณาไม่เป็นกลาง

การคัดค้านตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือร้องทุกข์ หรือแจ้งการคัดค้านเป็นหนังสือภายในระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์มีสิทธิอุทธรณ์ตามข้อ ๙ วรรคหนึ่ง หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๒๑ วรรคสอง และข้อ ๒๒

กรณีคัดค้านประธานอนุกรรมการให้ประธานกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย กรณีคัดค้านอนุกรรมการให้ประธานอนุกรรมการเป็นผู้วินิจฉัย

ในการพิจารณาครั้งแรก ให้ที่ประชุมพิจารณาว่ามีอนุกรรมการที่มีสภาพร้ายแรงที่จะทำให้เกิดความไม่เป็นกลางหรือไม่ หากมีให้อนุกรรมการท่านนั้นออกจากที่ประชุม

กรณีมีเหตุให้องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการไม่ครบตามข้อ ๕ ให้คณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งประธานอนุกรรมการ หรืออนุกรรมการเพิ่มเติมเป็นกรณีไป

ข้อ ๘ การพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ หรือหนังสือร้องทุกข์ กรณีมีเหตุผลความจำเป็นไม่อาจพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ขยายระยะเวลาได้อีก ๒ ครั้ง ๆ ละไม่เกิน ๖๐ วัน และให้บันทึกเหตุผลความจำเป็นที่ต้องขยายเวลาไว้ด้วย

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ให้ถือเป็นเรื่องลับ และผลการวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการถือเป็นที่สุดและมีผลผูกพันคู่กรณี

หมวด ๒
วิธีการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๙ ผู้ปฏิบัติงานผู้ใดได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัย หรือคำสั่งทางปกครอง หากเห็นว่าไม่เป็นธรรม ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันทราบคำสั่ง

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ให้ถือวันที่ผู้ได้รับคำสั่งลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันที่ได้รับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ได้รับคำสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง และผู้แจ้งได้แจ้งคำสั่งลงโทษให้ผู้นั้นทราบกับมอบสำเนาคำสั่งให้แล้ว ให้ทำบันทึกลงวันเดือนปี เวลา และสถานที่ที่แจ้ง และลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐาน โดยถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันที่ผู้นั้นได้รับทราบคำสั่ง

ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งคำสั่งให้ทราบได้โดยตรง และได้แจ้งเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ณ ที่อยู่ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ โดยส่งสำเนาคำสั่งไปให้สองฉบับเพื่อให้ผู้ได้รับคำสั่งเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ และให้ผู้ได้รับสำเนาคำสั่งลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งและส่งกลับคืนมาเพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานหนึ่งฉบับ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นเจ็ดวันนับแต่วันที่ปรากฏในใบตอบรับทางไปรษณีย์ลงทะเบียนว่าผู้ได้รับสำเนาคำสั่งได้รับเอกสารดังกล่าวหรือมีผู้รับแทนแล้ว แม้ยังไม่ได้รับสำเนาคำสั่งฉบับที่ลงลายมือชื่อและวันเดือนปีที่รับทราบคำสั่งกลับคืนมา ก็ให้ถือว่าผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว

ข้อ ๑๐ การอุทธรณ์ให้ทำหนังสือปิดผนึกลับถึงประธานอนุกรรมการ โดยนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสืออุทธรณ์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตราหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสืออุทธรณ์

เมื่อได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะอนุกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกลับ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ส่วนกฎหมายที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ตามข้อ ๑๐ ให้ลงรับหนังสืออุทธรณ์ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ แล้วส่งหนังสืออุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาหลักฐานการรับทราบคำสั่งของผู้อุทธรณ์ สำนวนการสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น และสำนวนการดำเนินการทางวินัย พร้อมทั้งคำชี้แจงของคู่กรณี (ถ้ามี) ไปยังประธานอนุกรรมการภายใน ๗ วัน นับแต่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๒ การอุทธรณ์ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น โดยทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริง และเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าคำสั่งที่ได้รับไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร และลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาประกอบการอุทธรณ์ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะอนุกรรมการอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะอนุกรรมการจะเปิดโอกาสให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๑๓ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วอุทธรณ์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีสิทธิอุทธรณ์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจ หรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล หรือเอกสารอื่นให้อยู่ในดุลพินิจของคณะอนุกรรมการที่จะอนุญาตหรือไม่ก็ได้ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของผู้ปฏิบัติงานตลอดจนเหตุผล และความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ข้อ ๑๕ เรื่องอุทธรณ์ที่คณะอนุกรรมการจะรับไว้พิจารณาได้จะต้องเป็นอุทธรณ์ที่ยื่นภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๙ และมีสาระสำคัญตามข้อ ๑๒

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์เรื่องใดเป็นเรื่องที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และแจ้งมตินั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ข้อ ๑๖ ผู้อุทธรณ์จะถอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะอนุกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการและนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ และผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๑๗ การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาจากสำนวนการสอบสวน หรือการพิจารณาเบื้องต้นและสำนวนการดำเนินการทางวินัย ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากบุคคลใด ๆ ที่มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา หากคณะอนุกรรมการพิจารณาว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะอนุกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือจะกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๑๘ เมื่อคณะอนุกรรมการได้วินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นว่า คำสั่งถูกต้อง และเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นว่า คำสั่งไม่ถูกต้อง หรือไม่เหมาะสมกับความผิด ให้มีมติเพิกถอนคำสั่ง หรือสั่งลงโทษ หรือสั่งงดโทษ หรือสั่งลดโทษ หรือยกโทษ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้ถูกต้องเหมาะสม แล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ในกรณีที่มีผู้ได้รับคำสั่งลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกัน และเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่ง ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว และผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะคดีอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๑๙ ในกรณีที่คณะอนุกรรมการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ ให้ดำเนินการตามข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๓ และที่ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม

หมวด ๓
วิธีการร้องทุกข์ และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานมีสิทธิร้องทุกข์ได้เมื่อมีเหตุดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน หรือกรณีผู้อำนวยการปฏิบัติต่อตน

(๒) กรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรม

ข้อ ๒๑ การร้องทุกข์กรณีผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติต่อตนโดยไม่ถูกต้องหรือไม่ปฏิบัติต่อตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด ประกาศ หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติ หรือมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาต่อตน ตามข้อ ๒๐ (๑) ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกับผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

(๒) ปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาระดับเหนือผู้บังคับบัญชาที่เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่งก่อนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเหตุ

(๓) หากผู้ร้องทุกข์ปรึกษาหารือแล้วผลไม่เป็นที่พอใจ ให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือต่อผู้อำนวยการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้ปรึกษาหารือแล้ว

ให้ผู้อำนวยการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งให้เสร็จสิ้นภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่องร้องทุกข์ แล้วแจ้งผลคำวินิจฉัยให้ผู้ร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว หากผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจผลคำวินิจฉัยให้ร้องทุกข์ต่อคณะอนุกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ทราบหรือถือว่าทราบผลการวินิจฉัยของผู้อำนวยการ

ข้อ ๒๒ การร้องทุกข์กรณีผู้อำนวยการเป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ หรือกรณีเลิกจ้างไม่เป็นธรรมตามข้อ ๒๐ (๑) และ (๒) ให้ร้องทุกข์ต่อคณะอนุกรรมการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๒๓ การร้องทุกข์ต่อคณะอนุกรรมการให้ทำเป็นหนังสือปิดผนึกลับถึงประธานอนุกรรมการและนำส่งผ่านส่วนกฎหมาย

ในกรณีที่มีผู้นำหนังสือร้องทุกข์มาส่งเอง ให้ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือ และลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐาน และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือร้องทุกข์

ในกรณีส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันที่ยื่นหนังสือร้องทุกข์

เมื่อได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะอนุกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ก็ได้ โดยจัดทำเป็นเอกสารปิดผนึกลับ

ข้อ ๒๔ การร้องทุกข์ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นไม่ได้

หนังสือร้องทุกข์ ต้องลงลายมือชื่อและตำแหน่งของผู้ร้องทุกข์ และประกอบด้วยสาระสำคัญที่แสดงข้อเท็จจริงและปัญหาของเรื่องให้เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือมีคำสั่งของผู้บังคับบัญชาอย่างไร และความประสงค์ของการร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในคำร้องทุกข์นั้นด้วย หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้

กรณีที่คณะอนุกรรมการอนุญาตให้ผู้ร้องทุกข์เข้าแถลงการณ์ด้วยวาจา คณะอนุกรรมการจะเปิดโอกาสให้คู่กรณีเข้าร่วมแถลงการณ์แก้ด้วยวาจาหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๕ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วร้องทุกข์แทนได้ ในกรณีมีเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถร้องทุกข์ได้ด้วยตนเอง

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจร้องทุกข์ได้ทันภายในเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควร

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง จะต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มีร้องทุกข์พร้อมทั้งหลักฐานแสดงเหตุจำเป็นข้างต้น ถ้าไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ และพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน

ข้อ ๒๖ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ถูกสั่งไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่ง แต่มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมกับมอบสำเนาคำสั่งและทำบันทึกวันเดือนปี เวลา และสถานที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ ถ้าไม่อาจแจ้งคำสั่งได้โดยตรงให้ดำเนินการตามข้อ ๙ วรรคสี่ โดยอนุโลม

(๒) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ได้มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบหรือควรได้ทราบคำสั่งนั้น เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ปฏิบัติโดยไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้อง หรือกระทำการใดที่มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๒๗ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเหตุร้องทุกข์ตามข้อ ๒๐ และยื่นหรือส่งตามกำหนดเวลาและมีสาระสำคัญตามข้อ ๒๔

ในกรณีที่มีปัญหาว่า เรื่องร้องทุกข์เรื่องใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่รับพิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะอนุกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด หากคณะอนุกรรมการพิจารณาวินิจฉัยแล้วมีมติไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้แจ้งมตินั้นให้ผู้ร้องทุกข์และผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และผู้ร้องทุกข์จะร้องทุกข์ต่อไปอีกไม่ได้

ข้อ ๒๘ ผู้ร้องทุกข์จะถอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะอนุกรรมการจะพิจารณาวินิจฉัยเสร็จสิ้นได้ โดยทำเป็นหนังสือถึงประธานอนุกรรมการและยื่นผ่านส่วนกฎหมาย เมื่อได้ถอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาให้เป็นอันยุติ และจะร้องทุกข์เรื่องนั้นอีกไม่ได้

ข้อ ๒๙ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ ให้คณะอนุกรรมการพิจารณาจากเรื่องราวการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเพื่อประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะอนุกรรมการได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แล้ว

(๑) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบันแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นว่า การที่ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่ปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์นั้น ไม่ถูกต้องทั้งหมด หรือไม่ถูกต้องบางส่วนตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน ให้มีมติให้ผู้บังคับบัญชาแก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้อง หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับของสถาบัน

(๓) ในกรณีที่คณะอนุกรรมการเห็นสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมายให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

การมีมติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะอนุกรรมการบันทึกเหตุผลการพิจารณาวินิจฉัยไว้ในรายงานการประชุม และให้ถือรายงานการประชุมเป็นคำวินิจฉัยของคณะอนุกรรมการ

หมวด ๔
การนับระยะเวลา

ข้อ ๓๑ การนับระยะเวลาตามระเบียบนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้นให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุดถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำการให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

หมวด ๕
บทเฉพาะกาล

ข้อ ๓๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ หรือร้องทุกข์ ที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับ ให้ถือวันที่ระเบียบนี้มีผลใช้บังคับเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์ทราบคำสั่ง หรือวันที่ผู้ร้องทุกข์ทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ประกาศ ณ วันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(รองศาสตราจารย์สรนิต ศิลธรรม)
ประธานกรรมการสถาบันวิจัยแสงซินโครตรอน